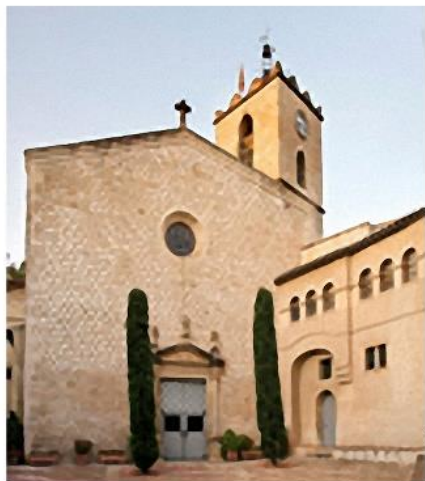

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 29 de Desembre de 2019. N° 48

TOT PARLANT UNA MICA DE LA FAMÍLIA...

No és que pretengui presentar un estudi socio-psicològic de la família del nostre temps. No en se, ni es podria fer en aquest espai tan reduït. El que faré serà ressaltar dues afirmacions que es fan en la conversa diària i oferir aquells valors que han d'estar presents en la vida familiar per anys que passin i per circumstàncies que canviïn..

"La família d'avui és un desastre" : I resulta que la majoria vivim en família. Devem ser nosaltres els causants (no únics) del sentit que hagi i vagi adoptant la nostra família. No s'ha d'aplicar l'estil d'abans, sinó anar encaixant les novetats perquè la família ha de preparar el futur; no ha de ser conservadora de quelcom passat.

És cert que cada època nova, les persones que forgen les etapes en la vida i en el compartir el ritme social, anem marcant i som autores d'un estil determinat. No ho podem atribuir només a una mena de "forces malignes" que van sotraguejant la família, sinó que entre tots ho fem tot i adoptem una manera de fer més o menys positiva sense cap esperit crític dient que és el que es porta avui, i així ho comuniquem als més petits de la casa que van creixent enmig dels successius canvis de valors i criteris de convivència, potser sense continguts ètics ni morals.

"No hi ha autoritat dins de la família" : Es parla de l'autoritat d'abans com si aquella manera de fer fos la salvadora familiar, però a la vegada es creu que era exigida en les seves exigències. Una autoritat permanentment, sense diàleg no resulta positiva sinó coactiva. A més era eminentment sexista establint diferències per no "humiliar" els més "importants" de la casa.

Les normes a complir eren segons el gust del qui manava; tothom les havia d'acatar dins l'àmbit familiar, Obrir un camp d'oposició o de canvi era absurd perquè ni es suposava que això pogues succeir.

Crec que l'autoritat hi ha de ser, però hauria de ser la servidora més autèntica de tots els membres de la família. Això no s'assoleix si hom no proposa amb diàleg, comprensió, acceptació de la realitat, en allò que és positiu per la persona i pel bon conviure.

Avui en les celebracions eclesials fem memòria de la que fou la Sagrada Família, que no ho és tant pel com vivien i l'esquema familiar que tenia, sinó per les persones que la constituïen: Maria, Jesús i Josep. Si se'ns posa a la nostra consideració l'hem de contemplar en el context evangèlic i no projectar en la família de Natzeret la nostra particular visió i cultural de la família i presentar-la com a model a imitar per part dels cristians.

A més de que el context cultural i social ha canviat, és en aquesta realitat que cal viure amb els valors que sorgeixen de l'evangeli i que perduraran per temps que passi: amor entre els membres de la família i amb respecte; estar atents a l'altre; perdonar-se les limitacions; aguantar els defectes dels altres i vetllar per esmenar-los; viure amb diàleg obert; comprensió de la situació anímica de cada u; opinar i contrastar parers; decidir les qüestions importants per consens; tenir un mínim d'horari concertat ...Aquests i d'altres valors que perduren per anys que passin suposo que, molts d'ells, eren presents en la convivència de la Sagrada Família. Per ací és on cal avançar per esdevenir una mica més família sagrada.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mt2,13-15.19-23

Los relatos evangélicos no ofrecen duda alguna. Según Jesús, Dios tiene un gran proyecto: construir en el mundo una gran familia humana. Atraído por este proyecto, Jesús se dedica enteramente a que todos sientan a Dios como Padre y todos aprendan a vivir como hermanos. Este es el camino que conduce a la salvación del género humano.

Para algunos, la familia actual se está arruinando porque se ha perdido el ideal tradicional de "familia cristiana". Para otros, cualquier novedad es un progreso hacia una sociedad nueva.

Pero, ¿cómo es una familia abierta al proyecto humanizador de Dios? ¿Qué rasgos podríamos destacar?

Amor entre los esposos. Es lo primero. El hogar está vivo cuando los padres saben quererse, apoyarse mutuamente, compartir penas y alegrías, perdonarse, dialogar y confiar el uno en el otro. La familia se empieza a deshumanizar cuando crece el egoísmo, las discusiones y malentendidos.

Relación entre padres e hijos. No basta el amor entre los esposos. Cuando padres e hijos viven enfrentados y sin apenas comunicación alguna, la vida familiar se hace imposible, la alegría desaparece, todos sufren. La familia necesita un clima de confianza mutua para pensar en el bien de todos.

Atención a los más frágiles. Todos han de encontrar en su hogar acogida, apoyo y comprensión. Pero la familia se hace más humana sobre todo, cuando en ella se cuida con amor y cariño a los más pequeños, cuando se quiere con respeto y paciencia a los mayores, cuando se atiende con solicitud a los enfermos o discapacitados, cuando no se abandona a quien lo está pasando mal.

Apertura a los necesitados. Una familia trabaja por un mundo más humano, cuando no se encierra en sus problemas e intereses, sino que vive abierta a las necesidades de otras familias: hogares rotos que viven situaciones conflictivas y dolorosas, y necesitan apoyo y comprensión; familias sin trabajo ni ingreso alguno, que necesitan ayuda material; familias de inmigrantes que piden acogida y amistad.

Crecimiento de la fe. En la familia se aprende a vivir las cosas más importantes. Por eso, es el mejor lugar para aprender a creer en ese Dios bueno, Padre de todos; para conocer el estilo de vida de Jesús; para descubrir su Buena Noticia; para rezar juntos en torno a la mesa; para tomar parte en la vida de la comunidad de seguidores de Jesús. Estas familias cristianas contribuyen a construir ese mundo más justo, digno y dichoso querido por Dios. Son una bendición para la sociedad.

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA I DIES DE LA SETMANA

DISSABTE: 28	19h.	Agustí Parera Gabarró
DIUMENGE:29	11h.	Dtor. Antoni Ribalta (60aniv.)
	13h.	=====
		Joaquim, Maria, Nicolàs i Felisa ; Antonio Granados - Encarnita Higuera.
DIMARTS:31	19h.	NO HI HAURÀ MISSA VESPERTINA
DIMECRES: 1	11h.	Lluís Rius Solé ; Manuel Monfort.
	13h.	
DISSABTE: 4	19h.	
DIUMENGE: 5	11h.	Poble
	13h.	
DILLUNS:6	11h.	Esposos Ramon Collado i Rosa Pagès.
	13h.	

MISSA PER LA PAU

El proper dijous, **dia 1 de Gener**, a la celebració eucarística de les 11h, el grup de « Justícia i Pau » hi participarà per accentuar aquest fet de la pau en el nostre món d'avui i, suplicar al Senyor la seva fortalesa perquè ens comprometem a treballar-ho en els nostres ambients. La pau serà realitat en la societat en la mesura que estigui present en el cor de cadascú.

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Pere-Antón Pruna Pons. I desitgem que el difunt gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

FELIÇ ANY NOU 2020